

## บทที่ 4

### ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลการสอบแบบโยนิโสมนสิการต่อการคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา  
ปีที่ 3 โรงเรียนธรรมราชศึกษา อำเภอเมืองเชียงใหม่ ปราบกฎผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าทีของคะแนนการคิด  
ของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบโยนิโสมนสิการ เรื่อง จักรวรรพ 4  
ก่อนเรียนและหลังเรียน

| ผลการทดสอบ | ชั้นการคิด                            | $\bar{x}$ | S.D. | t-test   |
|------------|---------------------------------------|-----------|------|----------|
| ก่อนเรียน  | การคิดที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดเหตุการณ์ | 2.64      | 0.24 | 21.81*** |
| หลังเรียน  | การคิดที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดเหตุการณ์ | 3.42      | 0.16 |          |

\*\*\*ระดับนัยสำคัญที่ .001

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน  
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงว่า  
นักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบโยนิโสมนสิการ เรื่อง จักรวรรพ 4 มีชั้นการคิดก่อนการเรียน  
และหลังเรียนอยู่ในชั้นของการคิดเดียวกัน คือ ชั้นการคิดที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดเหตุการณ์  
แต่หลังการเรียนนักเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงขึ้นกว่าก่อนการเรียน

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าทีของคะแนนการคิด  
ของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบโยนิโสมนสิการ เรื่อง วิทยุธรรมมีกัตตะ 4  
ก่อนเรียนและหลังเรียน

| ผลการทดสอบ | ชั้นการคิด                            | $\bar{x}$ | S.D. | t-test   |
|------------|---------------------------------------|-----------|------|----------|
| ก่อนเรียน  | การคิดที่เป็นผลของการกระทำ            | 2.48      | 0.30 | 19.78*** |
| หลังเรียน  | การคิดที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดเหตุการณ์ | 3.27      | 0.18 |          |

\*\*\*ระดับนัยสำคัญที่ .001

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบโยนิโสมนสิการ เรื่อง วิทยุธรรมมีกัตตะ 4 มีชั้นการคิดสูงขึ้น ซึ่งก่อนการเรียนการคิดของนักเรียนอยู่ในชั้นการคิดที่เป็นผลของการกระทำ แต่หลังเรียนนักเรียนมีชั้นการคิดสูงขึ้น อยู่ในชั้นการคิดที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดเหตุการณ์

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าทีของคะแนนการคิด  
ของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบโยนิโสมนสิการ เรื่อง สัมปปริสธรรม 7  
ก่อนเรียนและหลังเรียน

| ผลการทดสอบ | ขั้นการคิด                            | $\bar{x}$ | S.D. | t-test  |
|------------|---------------------------------------|-----------|------|---------|
| ก่อนเรียน  | การคิดที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดเหตุการณ์ | 2.74      | 0.19 | 9.07*** |
| หลังเรียน  | การคิดที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดเหตุการณ์ | 3.21      | 0.29 |         |

\*\*\*ระดับนัยสำคัญที่ .001

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบโยนิโสมนสิการ เรื่อง สัมปปริสธรรม 7 มีขั้นการคิดก่อนการเรียนและหลังเรียนอยู่ในขั้นของการคิดเดียวกัน คือ ขั้นการคิดที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดเหตุการณ์ แต่หลังการเรียนนักเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการคิดสูงขึ้นกว่าก่อนการเรียน

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าทีของคะแนนการคิด  
ของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบโยนิโสมนสิการ เรื่อง มรรคมิองค์ 8  
ก่อนเรียนและหลังเรียน

| ผลการทดสอบ | ชั้นการคิด                            | $\bar{x}$ | S.D. | t-test   |
|------------|---------------------------------------|-----------|------|----------|
| ก่อนเรียน  | การคิดที่เป็นผลของการกระทำ            | 2.39      | 0.19 | 12.85*** |
| หลังเรียน  | การคิดที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดเหตุการณ์ | 2.95      | 0.25 |          |

\*\*\*ระดับนัยสำคัญที่ .001

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบโยนิโสมนสิการ เรื่อง มรรคมิองค์ 8 มีชั้นการคิดสูงขึ้น ซึ่งก่อนการเรียนการคิดของนักเรียนอยู่ในชั้นของการคิดที่เป็นผลของการกระทำ แต่หลังเรียนนักเรียนมีชั้นการคิดสูงขึ้น คือ อยู่ในชั้นการคิดที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดเหตุการณ์

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าทีของคะแนนการคิด  
ของนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบโยนิโสมนสิการ เรื่อง หลักกรรมทั้ง 4  
ก่อนเรียนและหลังเรียน

| ผลการทดสอบ | ชั้นการคิด                            | $\bar{x}$ | S.D. | t-test   |
|------------|---------------------------------------|-----------|------|----------|
| ก่อนเรียน  | การคิดที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดเหตุการณ์ | 2.56      | 0.13 | 30.40*** |
| หลังเรียน  | การคิดที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดเหตุการณ์ | 3.21      | 0.99 |          |

\*\*\*ระดับนัยสำคัญที่ .001

จากตารางที่ 5 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบโยนิโสมนสิการ เรื่อง หลักกรรมทั้ง 4 มีชั้นการคิดก่อนการเรียนและหลังเรียนอยู่ในชั้นของการคิดเดียวกัน คือ ชั้นการคิดที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดเหตุการณ์ แต่หลังการเรียนนักเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงขึ้นกว่าก่อนการเรียน